

DŽEFRI ARČER

LAŽAN UTISAK

Preveo
Nikola Jordanov

Laguna

Naslov originala

Jeffrey Archer

FALSE IMPRESSION

Copyright © Jeffrey Archer 2005

Translation Copyright © 2009 za srpsko izdanje, LAGUNA

Tari

PRIZNANJA

Zahvalio bih sledećim ljudima na dragocenoj pomoći i savetima prilikom pisanja ove knjige: Rouzi de Sursi, Mari Roberts, Sajmonu Bejnbridžu, Viktoriji Likok, Keli Ragland, Marku Poltimoru (direktoru Odeljenja za slike iz devetnaestog i dvadesetog veka, u *Sotbiju*), Luju van Tilborhu (kuratoru slika u Van Gogovom muzeju), Gregoriju Deburu, Raheli Rauhverger (direktoru umetničke logistike), Nacionalnom fondu za umetničke zbirke, Kortoldovom institutu za umetnost, Džonu Paueru, Junu Nagaju i Teriju Lenzeru.

Džefri Arčer

10. 9.

PRVO POGLAVLJE

VIKTORIJA VENTVORT je sedela sama za stolom za kojim je Velington večerao sa šesnaesticom najviših oficira uoči bitke na Vaterlou.

Te noći je desno od „gvozdenog vojvode“ sedeo general ser Henri Ventvort, koji će komandovati levim krilom dok poraženi Napoleon ne odjaše s bojišta u izgnanstvo. Zahvalni monarh je generala nagradio titulom grofa od Ventvorta, kojom se porodica diči od 1815.

Dok je Viktorija po drugi put čitala izveštaj doktorke Petresku, kroz glavu joj proleteše te misli. Stigavši do poslednje stranice, ona s olakšanjem uzdahnu. Pronašla je rešenje za sve svoje probleme, doslovce u pet do dvanaest.

Vrata trpezarije se nečujno otvoriše i Endruz, koji je služio tri generacije Ventvortovih, u početku kao drugi kućni sluga, a sada kao batler, spretno ukloni tanjir za desert sa stola ispred milostive gospođe.

„Hvala“, reče Viktorija i sačeka da on stigne do vrata pre nego što dodade: „Je li sve sređeno za odnošenje slike?“ Nije mogla da prevali preko jezika ime umetnika.

„Da, m’ledi“, uzvratila Endruz. „Slika će biti otpremljena dok vi sedite na doručak.“

„A je li sve spremno za posetu doktorke Petresku?“

„Da, m’ledi“, ponovi Endruz. „Doktorku Petresku očekujemo u sredu oko podne i već sam obavestio kuvaricu da će vam se ona pridružiti na ručku u staklenoj bašti.“

„Hvala, Endruze“, reče Viktorija. Batler se lako nakloni i tiho zatvori za sobom teška hrastova vrata.

Do dolaska doktorke Petresku jedna od najdragocenijih nasleđenih stvari biće na putu za Ameriku, i mada se remek-delo više neće nalaziti u Ventvort holu, niko to ne mora da zna osim najuže porodice.

Viktorija savi salvetu i ustade od stola. Uzela je izveštaj doktorke Petresku i iz trpezarije izašla u hodnik. Koraci su joj odzvanjali na mermernom podu. Zastala je u podnožju stepeništa da se divi Gejnsborovom* portretu *Ketrin, ledi Ventvort* u prirodnoj veličini. Na slici je imala dugačku svilenu i taftanu haljinu, dijamantsku ogrlicu i prikladne naušnice. Viktorija dotače svoje uvo i pomisli da se nošenje tako ekstravagantne detinjarije u ono vreme sigurno smatralo za suviše slobodno.

Dok se pela širokim mermernim stepenicama do svoje spavaće sobe na prvom spratu, Viktorija je gledala pravo preda se. Nije imala snage da pogleda u oči svojim precima, koji su oživeli pod kičicom Romnija, Lorensa, Renoldsa, Lelija i Nele-
ra,** svesna da ih sve izneverava. Viktorija se pomiri s mišlju

* *Thomas Gainsborough* (1727–1788), engleski slikar, slavni portretista. (Prim. prev.)

** *George Romney* (1734–1802), pomodni slikar engleske aristokratije; ser *Thomas Lawrence* (1769–1830), slikar dvorskih portreta i elegancije viših društvenih krugova, jedan od osnivača Nacionalne galerije; ser *Joshua Reynolds* (1723–1792), vodeća figura britanskog slikarstva u osamnaestom veku, naročito poznat po portretima u kontinentalnom „velikom stilu“; ser *Peter Lely* (rođ. u Vestfaliji kao *Pieter Van der Faes*, 1618–1680), portretisao aristokratiju i britansku kraljevsku porodicu; ser *Godfrey Kneller* (rođ. u Nemačkoj kao *Gottfried Kniller* (1646–1723), uz ostale, naslikao Vilijama III i devetoro drugih monarha. (Prim. prev.)

da, pre nego što legne, mora konačno da se javi sestri i obavesti je o tome šta je odlučila.

Kako je Arabela mudra i razumna! Da joj je voljena bliznakinja rođena samo nekoliko minuta ranije, a ne kasnije, ona bi nasledila imanje i bez sumnje bi problem rešavala mnogo smelije. A što je najgore, kad sazna novost, Arabela neće moći ni da se žali, ni da se buni, moraće da stegne srce, kao i ostali članovi porodice.

Viktorija zatvori vrata spavaće sobe, prođe kroz nju i stavi na sto izveštaj doktorke Petresku. Zatim rasplete punđu i pusti kosu da joj u slapovima padne niz ramena. Nekoliko minuta ju je četkala, a onda se presvukla u svilenu noćnu haljinu koju je sobarica ostavila na ivici kreveta. Najzad je obula i papuče. Pošto više nije mogla da izbegava odgovornost, sela je za pisaći sto i latila se nalivpera.

VENTVORT HOL

10. septembar 2001.

Najdraža Arabela,

Predugo sam odlagala da ti pošaljem ovo pismo, kao da si ti poslednja osoba koja zaslužuje da sazna tako tužnu vest.

Kada sam nasledila imanje posle smrti dragog tate, prošlo je neko vreme pre nego što sam shvatila pun obim dugova koje je ostavio. Bojim se da je moje neiskustvo u kombinaciji sa zastrašujuće visokim naslednim taksama samo uvećalo taj problem.

Mislila sam da je rešenje u novim zajmovima, ali to je pogoršalo ionako težak položaj. U jednom trenutku čak sam se uplašila da ćemo zbog moje naivnosti morati da prodamo porodično imanje. Ali milo mi je što mogu da ti kažem da sam našla rešenje.

U sredu ću se videti sa...

Viktoriji se učini da čuje kako se vrata spavaće sobe otvaraju. Upita se ko se od posluge usuđuje da otvori vrata bez kucanja.

Dok se Viktorija osvrnula da vidi ko je to, ona je već stajala pored nje.

Viktorija je zurila u ženu koju nikada ranije videla. Bila je mlada. Vitka i niža čak i od Viktorije. Umilno se osmehnula, što je samo pojačalo utisak ranjivosti. Viktorija joj uzvratila osmeh i tek tada vide da ova u desnoj ruci drži kuhinjski nož.

„Ko...?“, zausti Viktorija, ali u tom času ruka polete, zgrabi je za kosu i povuče joj glavu iza naslona stolice. Viktorija oseti na vratu tanko sečivo, oštro kao brijlač. Brzim pokretom nož joj raseče grlo, kao jagnjetu dovedenom na klanje.

Trenutak pre nego što je Viktorija umrla, mlada žena joj odseče levo uvo.

11. 9.